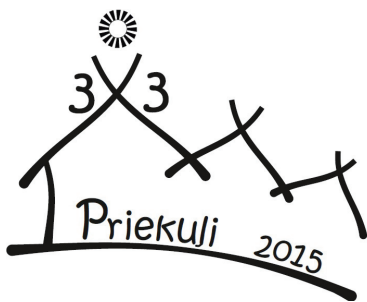

MĀJAS GRĀMATA

Mājup no skolas

Otrdiena, 21. jūlijs, #3

Kad fakti atdzivojas

Neparasti spilgts un vienojošs izvērtās pirmdienas vakars skolas zālē, kur pulcējās ap 40 nometnieku, lai skatītos Okupācijas muzeja video krājuma filmu fragmentus. Lelde Neimane, kura ar šiem materiāliem strādā jau 18 gadus, kā arī pati dodas ekspedīcijās, lai intervētu un ievāktu liecības par okupācijas laiku no 1940. līdz 1990. gadam, sacīja, ka tās nav tikai skumjas filmas. Kāda studente esot bijusi pārsteigta: „Dzīvesstāstu noklausījos, bet nebija visu laiku jāraud!” „Bet, protams,” Lelde skaidro, „raudot šie cilvēki nebūtu izdzīvojuši. Tās patiesībā ir spēka filmas, spēka stāsti.” Kad ieplānotie fragmenti bija noskatīti, zālē esošie divreiz lūdza uzlikt vēl daļu no filmas *Mājupceļš*.

Krājumā ir 2240 personu video liecības, kas kopumā veido četru tūkstošu stundu ierakstu. Lai to

noskatītos, nepieciešams tieši pusgads, tāpēc Okupācijas muzejs veido datubāzi, kurā viss sakārtots un pārskatāms. Lelde izteica aicinājumu neiznīcināt ne 8mm, ne 16mm un VHS kasešu filmas – pat, ja tās šķiet sadzīviskas un saistītas tikai ar šauru cilvēku loku – un nodot tās muzejam digitalizēšanai. Arī 60., 70. un 80. gadi ir vēsture.

Muzejs īpaši pievērš uzmanību represēto stāstiem (deportētajiem, gulagos ieslodzītajiem), bēgļu stāstiem, kuri devās uz Vāciju un Zviedriju (lai tālāk nonāktu mītnu zemēs), kā arī Latvijā palikušajiem okupācijas aculieciniekiem un karavīriem (gan leģionāriem, gan sarkanarmijā mobilizētajiem).

Izveidots dokumentālo filmu cikls *Prom no mājām, Nometinājumā un Mājupceļš*.

Pārsvārā video krājuma papildināšanai un uzturēšanai ziedo trimdas latvieši, taču to var darīt ikviens. Lai noskatītos filmas pilnībā,

tās meklējamās Okupācijas muzejā. Lelde solīja, ka interesentiem būs iespēja paskatīties arī kādā brīvākā brīdī saieta laikā.

Laura

Ar atslēdziņu kaklā

Dalībnieka dienasgrāmatā šodien ieraksts – mājup no skolas. „Vai tu atceries, kā pēc stundām gāji uz mājām?” Dainis Mihels padomā un saka: „Pastāstišu.” Viņš ir tētis sirsnīgajai Emītei, tai drošajai meitenītei, kas pēc Ineses Krūmiņas stāstījuma par 3x3 vadlīnijām viņai pajautāja: „Kāpēc nosaukums ir 3x3?”

Dainis piedzimis Amerikā, uzaudzis

Čikāgā, tagad dzīvo Vīnē. Mācījās gan sestdienas skolā, gan parastajā, arī Garezerā vasaras skolā. Parasti stundas beidzās ap trijiem, pusčetriem, pēc tam puika vai

nu gāja mājās, vai uz sporta nodarbību. Mazajās klasēs viņam vienmēr kāds nāca pakal, bet, kad kļuva vecāks, bija pašam sava atslēdziņa ap kaklu, un viens gāja uz mājām pa zināmām ielām.

„Čikāgā ielas tur, kur mēs dzīvojām, ir ļoti bistas, un man bija jāmeklē iet. Vidusskolā arī sportoju, un, ja jau bija vēls, kad gāju uz mājām, zināju, ka jāuzmanās tumšās vietās un nedrīkst iet pa trotuāru, jāiet pa ielas vidū. Jā, Čikāgā tā iet. To daudzi Čikāgas latvieši nemin, jo viņi dzīvo priekšpilsētās, bet es uzaugu pašā pilsētā.”

Tāpat kā skolēniem Latvijā arī Dainim

Čikāgā plecos bija smaga mugursoma ar grāmatām. Ja vēl sporta apģērbs, tad bija, ko stiept. Viņš spēlēja futbolu un nodarbojās ar peldēšanu. Pēc sporta nodarbībām dažreiz ļoti gribējās ēst, tad, piemēram, četri draugi izdomāja, ka aizies pie viena, nākamreiz – pie cita. Reizēm aizgāja līdzī arī Dainim. „Dažreiz mums bija seši futbola spēlētāji, tad izēda ledusskapi absolūti tukšu,” viņš atceroties smejas.

Jautāju, vai bijis paklausīgs bērns. „Amerikāņu skolā – jā, latviešu skolā bijām pēdējie palaidņi,” viņš atbild. „Man ļoti labas atmiņas – tur mēs varējām ākstīties, justies brīvi. Kamēr skolotāja mācīja, lecām ārā pa logu. Mums bija veca, bet mīla skolotāja, un, kad pagrieza muguru, izlecām ārā pa logu. Apskrējām skolu, aizskrējām atpakaļ uz klasi, apsēdāmies savās vietās. Domājām, ka skolotāja mūs neievēro, bet droši vien ievēroja. Bija ļoti jauki tā izākstīties.”

Dainis Amerikā reizēm piedalījies 3x3 nodarbībās Garezerā, Latvijā saietā ir pirmoreiz. Tagad, būdams tētis, viņš Emītei iet pakal uz skolu, un abi kopā mēro ceļu mājup.

Agrita

Patiesumā pret sevi

Pasaka ir šāda. Vidzemē, Jaunpiebalgā, saulainas dienas vadīja Oskars. Kurzemē, Liepājā, jūras krastā viņus skaitīja Anna. Kādā dienā Oskars brauca uz Kurzemi sievu lūkoties. Satika, patika. Izveidojās Rozenblatu ģimene, un tagad dienas laimīgi vada trīs cilvēki – viņiem Laima dāvāja dēliņu. Jurgitim

8 mēneši, un reiz viņš kļūs par tādu Jurgī, kas varbūt pat spēs noiet ceļu no Vidzemes līdz Kurzemei. Ir taču dzimis Lāčplēša dienā!

Smēlas dzīves gudrību

Lapiņu ģimene no Briseles 3x3 saietā Priekuļos ieradusies kuplā pulkā: tētis Aivars, mamma Nora, lielās meitas Sandra (14) un Madara (13), dēls Klāvs (8) un pastarīte Klāra (8 mēneši). Šis ir Lapiņu trešais saiets. Iepriekš 3x3 gaisotne baudīta saietos Neretā un Smiltēnē.

Uz Briseli ģimene pārcēlusies tikai pirms gada, kad Aivaram piedāvāts darbs Latvijas pārstāvniecībā Briselē. Lapiņi grasās svešumā palikt vien dažus gadus, pēc tam atkal dzīvošot Latvijā.

Aivars novērojis: Briselē ir latvieši, kuros pārāk iemiesojies „urbānais elements”, latviskums viņiem kļuvis neinteresants, pat uz Jāņu svinībām vairs nenāk. Pārāk lieli eiropieši kļuvuši? „Nu nē, riktīgs eiropietis kopj savu kultūru!” domā Aivars.

Lapiņu vecākie bērni mācās Eiropas skolā angļu mēlē. Nora stāsta, ka Briseles lietuviešu bērniem ir iespēja Eiropas skolā līdz 5. klasei mācīties

Priekuļos Oskars vada rotkalšanas ievirzi, bet nezinātājs to nepateiks, tāpēc ka rotkalis rotas nenēsā. Oskars saietā pirmoreiz, viņam te patīk. Jautāts, ko pats spētu izgatavot vis-vis..., atbild: ažuuru no sudraba.

Anna pirmoreiz ir 3x3 dalībniece, bet saietā gaisotni iepazīsusi Rucavā vakara ievirzēs, jo darbojās Rucavas etnogrāfiskajā ansamblī. „Man patīk,

kašeitirinteligēnti cilvēki. Ne tikai spēcīgas ģimenes, kurās daudz bērnu, bet abi vecāki ir inteligēnti.” D z i v o t , s ē d ē t p i e d a t o r a .” T ē t i s s a k a : „ L a i v i ņ š v a d o t i e s p ē c l a t v i s k ā s d z ī v e s z ī ņ a s , v i ņ a i š k i e t p a t s p a r s e v i s a p r o t a m s – t ā p a t k ā m i l ē t m ā t i : „ Ģ i m e n e s v ē r t ī b a , n o k ā a r ī i z r i e t

visas aktivitātes, ir patiesums pret to, ko tu dari. Mēs nesvinam kristiešu Ziemassvētkus, ne citus svētkus, kurus nesaprotam. Jebkurā darbībā jābūt

patiesam, un, ja tev liekas, ka to vajag, tad arī dari.”

Neviens cilvēks nav norobežojies no sabiedrības un tās viedokļa, tomēr Rozenblati cenšas nevadīties pēc citu pieņēmumiem. Uzklauša, tomēr viņiem ir savs viedoklis. Tas arī mainās, nemainīgs paliek patiesums pret sevi.

Domas par nākotni vecākiem saistās ar bērnu. Jurgis augs, veidosies – kāds? Māmiņa saka: „Es gribu, lai ir patiess un mīļš cilvēks. Pirmais vārds, ko viņam mācu, ir mīļš. Ja nevari mīļi, nedari nemaz. Un par patiesumu - ja nevari pateikt labu, nesaki nemaz. Gribam, lai viņš būtu vieglatlētīkāk, jo jauniešiem jākustas, it sevišķi tagad, kad visi grib D z i v o t , s ē d ē t p i e d a t o r a .” T ē t i s s a k a : „ L a i v i ņ š v a d o t i e s p ē c l a t v i s k ā s d z ī v e s z ī ņ a s , v i ņ a i š k i e t p a t s p a r s e v i s a p r o t a m s – t ā p a t k ā m i l ē t m ā t i : „ Ģ i m e n e s v ē r t ī b a , n o k ā a r ī i z r i e t

Anna stāsta: „Oskaram ir četri brāļi un māsas, ļoti spēcīga ģimene ar omītēm un opīšiem. Manā ir tā - tu vari kādu laiku nesatikt, bet ļoti jūti otra cilvēka personību un spēj izvērtēt, kas no tās bijis vajadzīgs un kā tas var palīdzēt.” Annai ir brālis, tā ka arī viņa zina, kā aug kopā. Tas nozīmē bērniībā kašķēties – sišanās posmam ir jāiziet cauri, pirms sākas patiesa brāļa un māsas mīlestība.

Agrita

savā dzimtajā valodā. Latvieši toties par šādu iespēju ne pārāk cīnās, jo bērnudārzos mazie jau pieraduši runāt svešā mēlē. Tomēr latviešu valodas stundas Eiropas skolā bērniem ir. Pirmklasnieks Klāvs vienā mācību gadu apguvis rakstīt un lasīt prasmi gan angliiski, gan latviski.

Nora teic: vērojot Briseles latviešu bērnus, kļuvis skaidrs, ka jāievieš likums: mājās runājam tikai latviski. Profilaksei. „Es nevēlos, lai pienāk brīdis, kad mani bērni savā starpā runās angliiski.”

Saietā Nora mācās šūt linu kreklu, aust celaines un kārtot ziedus floristikas ievirzē. Aivars skolojas ģimenes semināros un pilnveido savas prasmes metālkalšanā.

„Visvairāk saietos man patīk tas, ka te var sastapt tādas personības kā Līga Ruperte, Inese Krūmiņa, zāļu sieva Līga Reitere. No viņām var pasmelties dzīves gudrību, viņām ir zināšanas tādās jomās, ar kādām daudzi no mums ikdienā nesaskaras. Turklāt te sastopas dažādi cilvēki, varam viens no otra bagātināties. 3x3 var arī veiksmīgi atvadīties no kompleksiem, jo jādzied vien būs, pat ja domā, ka tev nepado-

das,” teic Aivars.

Toties lielajām meitenēm saietā visvairāk tik danči. Sandra apmeklē arī rotkalšanas un zīmēšanas ievirzi. Madara piedalās *Teātra sportā*, bet Klāvs jau trešo gadu apmeklē vilku mācību, kā arī filcē un spēlē novusu.

Ilze

No sena latgaļu karoga

Vakardien mūsu zināšanu apvārsni pavēra Cēsu Vēstures un mākslas muzeja speciālists, vēsturnieks Tālis Pumpuriņš ar prezentāciju *Latvijas karoga vēsture*. Stāstīja, kā karogs tapis, kā tas tautas un valsts likteņgriežos saglabāts, kā tiek popularizēts. Cēsu muzejā ir plašākā ekspozīcija un savākta plašākā kolekcija par Latvijas karoga vēsturi.

„Mūsu karoga literārais prototips ir minēts vecākajā Livonijas hronikā – 13. gs. *Atskaņu hronikā*,” viņš stāstīja. 1279. gadā no Cēsīm uz Rīgu devušies karavīri, kuriem bijis sarkanbaltsarkans karogs. Balstoties uz šīm ziņām, 1916. gadā Valmierā pēc pedagoga un literāta Jāņa Lapiņa meta izgatavots pirmais zināmais, līdz mūsdienām saglabātais nacionālais karogs.

Faktus par karoga likteni var

izlasīt dažādos avotos. Būtiski, lai cilvēki informāciju uztvertu kritiski, tas ir – domājot līdzī. Piemēram, izplatīts ir stāsts par to, ka karogs radies, ievainotam karavīram noguļoties uz ādas vai auduma; kur asinis plūdušas, palika sarkans, kur cilvēks gulēja, palika balts. Tāda ir leģenda – smaidīja T. Pumpuriņš. Literārajā daiļradē to arī var izmantot, taču nav tāda vēsturiska fakta.

Agrita

Nakts dzīve

Zagliņas turpinās otrajā nometnes dienā, šoreiz sīvā cīņā starp Oskaru Lāci un Āri Pūsepu par Almas Emīlijas Liepas roku, tomēr uzvarēja Oskars. Sveicam!

Strādāt avīzē - tas nozīmē staigāt uz redakciju vēlos vakaros, lai pievienotu burtus papīra lapām. Pirmdienas vakarā tieši tur dodos (redakcija mums ir 2. stāvā), bet neizprotamu iemeslu dēļ pretī redakcijai klasē spēlē dančus. Attaisus durvis – izrādās, ka balkons. Nu nekas, beidzot pats varu pārliecināties par izdaudzīnātā Ērika spēlētmaķu. Eju tālāk uz redakciju, tur man saka, ka man uz galvas ir *osjeleģec (ukraiņu karotāju matu sakārtojums)*. Uztveru kā komplimentu un dodos tālāk. No balkona puses dzirdu blāvienu, ka jāmainās ar partneriem. Visi jaunieši gan tur nav, citi jau samainījušies un klusām čukst pa tumšiem gaitiņiem. Vai arī šeit spokojas?

Ierodos nīkšanā. Tur Siliņš stāv kājās, bet nīcēji sēž. Siliņš stāsta par kuģošanu: „Redzu jau zemi, bet vēl trešais sēklis. Tāpēc iesim tālāk...”. Tālāk viņš stāsta par savu pirmo mīlestību. Nīcēji skatās uz alu, bet bauda stāstījumu. Bravo!

Juris

Daži danco, daži klausās, visi nokausēti...

Rīta mirklis Staltai būt

Novērtēt katru savas dzīves skolotāju, un dzīvi skatīt kā skolu – ar to otrdienas rītā dienas tēmu iesāka Julgī Stalte. „Vispār man atmiņā ir mazs, blonds Edžus, kurš planēja apkārt, respektējot pasaules brīvību. Viņš neklausīja nevienam un nekam, un ko viņš ir sasniedzis? Tas ir novedis pie šīs nometnes.”

Julgī sacīja, ka viņā mitot divas identitātes – lībiešu un latviešu. Viņa par tām galvu noliktu, bet, kamēr nenoliek, tikmēr to ceļ: „Novērtēsim skolotājus savā dzīves ceļā, un veidosim sevī augsni. Jautājums ir – ko mēs tajā sēsim? Egoismu vai kādu brīnišķu graudu?”

Rīts skanīgi iesākās ar Julgī uzsāktu dziesmu līvu valodā.

Laura

Nakts viesis To dzer ar ūdeni, ne?

Pirmdienas vakarā kārtīgi iesildīt nometniekus bija uzdots Uldim Siliņam, kuram divreiz nav jālūdz. Tāpat arī tiem, kuri Uldi pazīst, divreiz nav jāsaaka, kur būs tikšanās ar naksniģo Uldi.

Pavīdēja domā, ka tam paredzētajā zaļajā klasē skolā, taču uz durvīm pielīmēts paziņojums – Uldis visus gaida nīkšanas telpā kafejnīcā. Nu, bet, protams!

Visus gaidīja, bet vai visiem bija vietas? Kafejnīca stāvgrūdām pilna burtiskā nozīmē – stāvēja, un daži pat grūstījās, jo pa durvīm iekšā tikt knapi varēja.

Uzzinājām, ka Uldim dikti garšo mandeles, simpātizē ģībstošas meitenes un pie sāniem gribētos zobentiņus. Sapratām, ka Ulda mamma bieži teikusi „Ak, Dievs!”, jo Uldis skaidri zinājis, ka tas nozīmē – *nu tu esi visdziļākajā ellē!*

Tie, kas klausījās, sapratīs, ka arī šajā vakarā Uldis labi *lauza fasonu* un noskurinājās, kad viņam saieta vadība uzdāvināja tēju maisījumu (to taču dzer ar ūdeni!).

Laura

Dienas plāns

ŠODIEN

Otrdiena, 21. jūlijs
Mārup no skolas

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana.
9.00 – 9.40 Brokastis.
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma.
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes.
13.00 – 14.00 Pusdienas.
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes.
16.30 – 17.00 Brīvbrīdis.
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes, Apvārsnis – Krievijas latvieši par latvietības uzturēšanu.
19.00 – 19.45 Vakariņas.
20.00 – 21.15 Lielās stafetes (Skolas stadionā).
20.00 – 21.15 Agneses Kleinas lekcija – Cik svarīgs ir kāpēc? (Skolas aktu zālē).
21.15 – 21.30 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma.
21.30 – 23.00 Nakts basketbols (Skolas sporta zālē).
22.00 – 23.00 Danči ģimenēm un mazākajiem dancotājiem (Skolas aktu zālē).
23.00 – 00.00 Nakts viesis – Julgi Stalte.
23.00 - ... Danči lielajiem, Nīkšana.

RĪT

Trešdiena, 22. jūlijs
Sapņu pilis

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma (skolas zālē)
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 – 17.00 Brīvbrīdis
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes, Apvārsnis – Liene Ulbina „Kā cilvēks veido realitāti ar dokumentālā kino starpniecību”
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.30 – 22.30 Brīvais mikrofons
22.30 – 22.45 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
23.00 – 00.00 Nakts viesis – Roberts Treimanis
23.00 - ... Danči lielajiem, Nīkšana, Zolītes turnīrs

Jaunību meklējot

Aizeju uz jauniešu klubu, bet klubs ir ciet. Izrādās, ka jaunieši sagaidījuši labu laiku un pulcējas ārā nostāk no nejauniešiem, lai spriestu savas jaunības lielos notikumus. Kad ierodos, viņi sauc īpašības vārdus un skaļi smejas. Vai

tik kādu neaprunā? Ievirzes vadītāju Aneti palūdzu sāpus uz paskaidrojumiem. Jaunieši tomēr neaprunā nevienu, bet iesildās ar skaidrojošās vārdnīcas palīdzību. Tiekot gatavota jauniešu himna, un starp jauniešiem atrodas ne viens vien pieredzējis komponists. Un kā lai saprot: ”Modīgs muižkungs malījās apņemt margu”? Tas, dārgo lasītāj, lai paliek tavai saprašanai. Bet jaunieši tikmēr gatavo priekšnesumu brīvajam mikrofonam. Vakar jaunieši skatīja instrumentus mērķu sasniegšanai, bet rīt mācīsies klausīties. Kā atzīst paši jaunieši, viņiem ievirze patīk, jo tā apmierina viņu vēlmes šajā saietā labi pavadīt laiku.

Juris

Modernisma noskaņās

Otrajā stāvā klusā stūrī notiekot trakulības, kaut kas ar dizaineriem saistīts, tāpēc gāju pārbaudīt baumas. Atradu ievirzi *Trakaais grafiskais dizains* un iegāju iekšā, bet tur divas ļoti modernas jaunietes rāda datorā filmiņu par Ēģipti un futūrām. Jutos kā augstskolā, bet mani kursa biedri šoreiz ir krietni jaunāki par mani. Ap 10 kopskaitā mēs skatāmies filmiņu, kuru aizrautīgi komentē ievirzes vadītājas. Kad filmai gals, bērni pieprasa spilvenu spēli, tomēr nepaveicas. Toties tiem izdala lapas, un visi mācās burtu dizainus. Es no dizaina nesaprotu it neko, tāpat arī šajā ievirzē nesaprotu neko, tāpēc te viss laikam kārtībā.

Juris

Paziņojumi

☞ Atceries nēsāt vārda karti!

☞ Infocentrā pieejamas galda spēlēs brīviem brīžiem.

☞ Visas dienas garumā kafiju var iegādāties nīkšanas telpā.

☞ Foajē ir izlikta pierakstu lapa uz Zolītes turnīru.

☞ Priekuļu baseins strādā. Ar saietu dalībnieka karti maksa par 1 stundu 5 EUR. Baseina darba laiks no 15.30-21.00.

☞ Priekuļos krāna ūdens ir dzerams, tas tiek filtrēts.

☞ Veļas mašīna atrodas diensista viesnīcas pagrabstāvā (pašiem jāņem savs pulveris). Katrs, kurš to izmanto, uzņemas atbildību par inventāru.

☞ Atrastās mantas joprojām saņemamas infocentrā – un to ir ļoti daudz. Varbūt tu nemaz nezinā, ka kāds no ģimenes ir kaut ko pazaudējis. Ieej, apskaties!

Ūdens danči – pirmo reizi 3x3

3x3 saietos dančiem aizvien bijusi liela loma. Ne vakaru bez tiem neiztikt. Taču Priekuļu saietā pirmo reizi 3x3 saietu vēsturē danči notiek arī ūdenī.

Dancot un plūncāties vienlaikus var peldbaseinā *Rifs*, kas atrodas turpat ap stūri, ja iziet no saietas svarīgākās ēkas – Priekuļu vidusskolas. Ievirzi *Danči ūdenī* vada Margita Rāzna, kura, pašas vārdiem runājot, ir „neprofesionāla entuziaste”. Patiesībā gan Margita jau desmit gadus čakli apmeklē ūdensaerobikas nodarbības. Programmu nodarbībām 3x3 Margitai palīdzēja izveidot profesionāla ūdensaerobikas trenere. Turklāt, pirms ķerties pie 3x3 saimes iekustināšanas, Margita „patrenējusies uz savām draudzenēm”, proti, vadījusi viņām ūdens danču nodarbības. Margitai nedaudz kremt, ka pavadījumu ūdens dančiem no latviešu dziesmām veidot nav izdevies. Tas būtu prasījis pārāk daudz laika. Tādēļ

danči ūdenī notiks jestrū ārzemju mēdiju pavadībā. Pirmā nodarbība tika uzsākta ar pazīstamo ABBA hitu *Mamma mia*. „Disko ūdenī gan nerikosim,” piebilst Margita. „Dancot ūdenī nemaz nav tik viegli. Tāpēc mums būs ūdensaerobika ar danču elementiem.”

Margita stāsta, ka kustēšanās ūdenī ir ļoti veselīga, un ar ūdensaerobiku var nodarboties pat tie, kam kādu veselības problēmu dēļ citi sporta veidi liegti. Turklāt kustības ūdenī tā pretestības spēka dēļ sniedz lielāku efektu nekā vingrināšanās uz sauszemes.

Ideja par to, ka jāpiedāvā ūdens danči Priekuļu saietam, Margitai radās pēkšņi, braucot mājup no pērnā saietā Rucavā: „Pēc šī saietā jutos tik iedvesmota, ka vēlējos arī turpmāk būt 3x3 saimē. Un gribēju ne tikai baudīt, bet arī ieguldīt saietā norisē.”

Jau uz pirmo ievirzes nodarbību ieradās vairāk ūdens dancotāju nekā gaidīts. Tāpēc brīvu vietu Margitas vadītajā ievirzē vairs nav. Laimīgo dancotāju vidū iekļuvušas desmit dāmas, dažas te dancos kopā ar saviem bērniem.

Zane Zeibote, kas uz dančiem atnākusi ar dēlu Oskaru, teic, ka viņai ļoti patīk ūdens, tāpēc nevarējusi laist garām iespēju tajā uzdancot. Izrādās, ka Rīgā, ja grib aizvest bērnu uz fizioterapijas nodarbībām ūdenī, jāpierakstās garā rindā. Nometnē šis prieks ir daudz pieejamāks.

Ilze

Jāapprecas līdz septembrim

Astrologam Edgaram Jansonam astroloģijas ievirzē ir ļoti dalībnieki – pati uzmanība. Un dalībniekiem ir labs vadītājs – vienkāršiem vārdiem ātri aizvada pie patiesības, ka nūdien viss ierakstīts zvaigznēs. Katrs ierauga sevi uz tāfeles uzzīmētajās kartēs un var izskaitļot, kas viņam jādara, lai attīstītos un nav jādara, lai negradētos.

Edgars stāsta teoriju un klāt liek dzīves piemērus. Piemēram, no dzimšanas dienas 12 dienas dažos teikumos jāpieraksta galvenie notikumi. Katra diena atbilst gada mēnesim –

12. diena atbilst 12. mēnesim. Sena, vienkārša, bet efektīga metode, lai prognozētu, kāds būs gads.

Jācenšas noslēgt laulību līdz 29,5 gadu vecumam – tas ir Saturna cikls. Ja to nepaspēj, sākas ierobežojumi, cilvēkam ir citas prasības. Viņš pieradis būt viens, un ir ļoti grūti izvēlēties partneri. Savukārt šogad jāpagūst apprecēties līdz septembrim, jo pēc tam sāksies deviņu mēnešu posms, kas pāriem būs nelabvēlīgs. Arī jau precētajiem šajā laikā jāpieņemējas, jāuzmanās, lai neizceltos lielas nesaskaņas.

Pirmajā brīdī šķiet – o, jā, gribu apgūt astroloģiju, zināt par sevi un citiem! Edgars brīdina, ka šīs zināšanas ir abpusgriezīgs zobens. Tās ne tikai jāprot pielietot, bet arī jālieto labos nolūkos. Kad tu par otru esi uzzinājis viņa vājos punktus, atliek konkrētā laikā vien sliktu padomāt, kad... Kā ar nazi – var sagriezt torti un var nogalināt.

Agrita

Jauniešu sleja Anete Zvaigzne

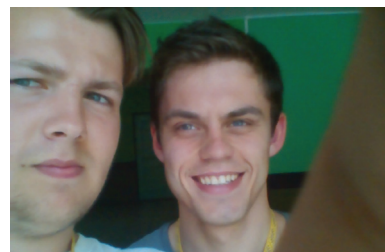
Anete saietā ieradies no Rīgas vadīt *Jauniešu klubu*. Kopā ar Jumi labi sadarbojas, jo pirms pirmās ievirzes Anetei bija baisi, bet tagad jau ir forši (Anete pirmo reizi vada *Jauniešu klubu*). Ļoti patīk, ka var ēst zem telts zālienā, nepatīk, ka kopmītnes ir tālu, jo tur vienai iet arī ir baisi. Anete grib zināt, kāpēc jauni puisi nenāk uz klubu!!!

Alma Emīlija Liepa

Uz Priekuļiem no Salaspils ar ģimeni Alma, neskatoties uz vakardienas uzvaru zaglī, ieradies māksliniecisku izpaušmju vadītā – viņa zīmē, glezno un fotoglezno visu dienu. Vislabāk gan viņai patīk gulēt, ēst un dancot. Jauniešiem šeit esot, ko darīt, jo var gulēt.

Āris Pūseps

Ventiš ar vis ģimen. Ieradies gūt pozitīvu enerģiju visam gadam, jo 3x3 ir labāks par *Positivus*. Ārim rokās ir kafija, kuru viņš nesot ekonomistiem uz ievirzi. Āris apmeklē arī astroloģiju un apvārsni, tāpēc aicina arī citiem jauniešiem gūt plašāku pieredzi no saietā.

Juris

Priekuliešu dejas izrāde "Kazlēni" bildēs

Skatītāji uz izrādi devās taisnā ceļā no vakariņu galda, kur bija tikuši arī pie svaigākā *Mājas Grāmatas* numura. Par lasītāju interesi pagaidām nevar sūdzēties!

Bērnu deju kolektīva *Tūgadiņš* kazlēni jau gandrīz gatavi savam uznācienam, ir laiks arī uzsmaidīt fotogrāfei.

Iespēja noskatīties deju izrādi *Kazlēni* bija pulcējusi kuplu saietu dalībnieku skaitu, sākot no pašiem mazākajiem līdz pat sirmām galvām.

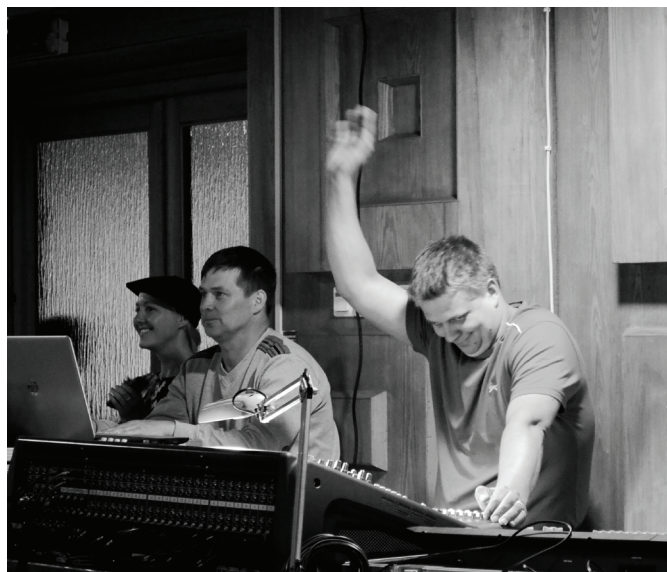
Dejā kazlēnu, kazas un vilka stāstu izdejoja visdažādāko vecumu Priekuļu dejotāji.

Ar savu enerģisko deju un īpašajiem tērpiem skatītājus īpaši priecēja Vilks un viņa komanda.

Ilgie aplausi pēc izrādes beigām un visas priecīgās sejas liecināja - vakars ir izdevies!

Izrādē klāt bija arī daļa no radošās grupas, kas kopš pašiem sākumiem ir strādājuši pie *Kazlēnu* uzveduma izveidošanas.

Dodamies ekskursijās

Ceturtdien pēc pusdienām visi saieta dalībnieki aicināti piedzīvot vienu no 3x3 nedēļas īpašākajiem notikumiem – ekskursijas. Tās nekad neliek vilties, jo ir kā kopīgs piedzīvojums un neliels sānsolis no skolas-kopmītņu iemītās taciņas. Kopumā izstrādāti septiņi maršruti, no tiem divi – ar kājām ejamie.

Ekskursijām iepriekš jāpierakstās. To varēs izdarīt uzreiz pēc trešdienas brokastīm skolas foajē, ejot uz otro stāvu.

Ar autobusu

1. Liepas pagasts: Skangaļu muiža (Zviedrijas premjerministra Ūlofa Palmes muzejs); z/s *Mētras* (graudu kaltes apskate); Lielās Ellītes ala ar avotu (6.5-7 tūkst. gadu veca ala, svētvieta); maizes māja *Krūmiņos* (maizes cepšana, pīrāgu ballīte).

2. Veselavas pagasts: Latvijas pirmkaroga autora J. Lapiņa piemiņas vieta; bitenieka Imanta Dauksta *Kalna Stirnas*; Veselavas muiža un parks (Raunas senlejā); Brīvnīeku takas ar pūču skulptūrām no koka un *Zemnieku spēka akmens*.

3. Mārsnēnu pagasts: Mārsnēnu tautiskais saules pulkstenis un veselības taka; zirgaudzētava *Melderkalni*; Austriņu ezers; Veidenbauma akmens un Startu ezers; z/s *Ieviņas* (bioloģiskā piena lopkopība); peldvieta.

4. Ceļš uz Mārsnēniem: Liepas muiža (ar mākslas terapijas nodarbību); Eduarda Veidenbauma memoriālais muzejs *Kalāči*; Skangaļu muiža.

5. Jaunrauna un Liepa: Vaives dzirnavas un Vaives pagrabi; piemiņas vieta 1940. – 1949. g. represētajiem; foreļu audzētava *Sillakas*; Liepas Lielās Ellītes ala ar avotu; Brīvības cīņu piemineklis Liepā; piemiņas akmens Cēsu kaujās kritušajiem latviešu un igauņu karavīriem.

Ar kājām

6. Zinātnes ceļš pa Priekuļu pagastu: Priekuļu *Saules parks*, Valsts Priekuļu laukaugu selekcijas institūts; Kārļa Ulmaņa piemineklis; Kazu grava ar septiņavotu ūdenskritumu.

7. Sportiskais ceļš: VSIA Sertifikācijas un testēšanas centrs; Priekuļu tehnikums; Vanagkalniņš; Meža avotiņš; J.Vintēna piemiņas vieta; Cēsu olimpiskais centrs.

Priekulieša komentārs

3x3 – iespēja uzlādēties

„Māris Brasliņš ir cilvēks, kurš ievēdis 3x3 Priekuļos,” tā par Priekuļu vidusskolas deju kolektīva vadītāju saka šā saieta vadītājs Eduards Krūmiņš. Tad nu Māris arī ir pirmais priekulietis, kam dodam vārdu pateikt savas domas par 3x3: „Man ļoti patīk, kā 3x3 saietos visi darbojas, kāda ir mijiedarbība starp cilvēkiem, kā mēs visi te varam uzlādēties.”

Māra paša 3x3 saietu pieredze gan nav plaša. Šis ir viņa otrais saiets. Pirmais bijis Īrijā, kad uzaicināts turp vadīt dančus. „Taču interese par 3x3 kustību man bijusi jau vairāk nekā 20 gadus,” turpina Māris. „Tā radās 1991. gadā, kad tepat, Priekuļu vidusskolā, notika apmācības padomju sistēmā izglītotajiem skolotājiem, lai viņi uzzinātu arī kaut no pasaules pieredzes. Tad iepazinās ar Māru Tupesi un Līgu Ruperti. Ar distanci 3x3 kustībai esmu sekojis visu šo laiku.

Var jautāt, vai tagad, kad Latvija ir neatkarīga, un katrs latvietis var dzīvot Latvijā, latvietības saglabāšanas un kopšanas saiets 3x3 vēl vajadzīgs? Uzskatu, ka vajadzīgs gan, jo Latvijā latvietības nemaz tik daudz nav, mēs esam ļoti atšķaidīti. Saietā tradīcijas, latviskais gars ir ļoti koncentrētā veidā.”

Šajā saietā Māris atkal ir deju skolotāja lomā, vadot ievirzi Vidzemes danči: „Gribētos jau piedalīties arī citās nometnēs - vienalga kā dalībniekam vai darbiniekam. Taču vasaras ir tik īsas, un tajās bieži esmu gana aizņemts, ka grūti tikt uz saietu. Tāpēc jau šis ir tikai mans otrais saiets. Piemēram, šovasar bija skolēnu dziesmu un deju svētki.”

Neraugoties uz aizņemtību, kad Eduards vaicājis, vai Māris varētu palīdzēt 3x3 ievest Priekuļos, priekulietis bijis gatavs rīkoties. Saviem saietu rīkotājus kopā ar Priekuļu domes vadību, ar skolas un tehnikuma vadītājiem. „Nebija grūti rast atsaucību,” atceras Māris. „Te, Priekuļos, dzīve kūsā, novada domes deputāti ir aktīvi un atsaucīgi. Viņi saprot, ka saiets ir iespēja citviet dzīvojošajiem parādīt, kādi tad tie Priekuļi ir.” Viņš lepojas ar to, ka novads ir saņemts. Iesaka katram apskatīt saules pulksteni un citus novada jaukumus.

Ilze

Lielās Ellītes ala Liepas pagastā

Noķer mirkli

Noklausīts ievirzē Vidzemes danči. Kāda anonīma sieviete no Ventiņiem skatās dančus un ada. Ievirzei tuvojoties beigām, atskan balss: „Māri, atpiņķerē tam bērnam kājas! Kā mēs to bērnu atdosim mammai?”

Runā, ka āra teltī ir labāka apetīte, bet tālāk jāiet līdz labierīcībām...

Pie pusdienu galda sēž mamma ar vairākiem bērniņiem, kāds grib apsēsties viņiem blakus: „Nē, te nav brīvs, mums vienkārši tētis aizgāja meklēt pārtiku.”

Latviešu mātēm atgriežas alu laikmeta instinkti. Kāda māte nocēļ kaimiņu galdam putras bļodu. Saņemot nosodošus skatienus, viņa demonstratīvi paziņo: „Bet ko? Man ir jāpabaro bērni!”

Mums raksta

Īpašs paldies par pirmdienas ievirzēm Ārijai (nezināju, ka no sevis varu dabūt arī ko tādu!!!) un Ansim (jā, esot par ministru, nedrīkst skatīties tikai uz savu jomu, bet jābūt ar plašu redzējumu).

Raksta Agnis Bušs

Paļāts vai daudzīnāts, bet bērns iznāk tāds, kāds vecāku audzināts.

Pierakstījusi un novērtējusi Inese Krūmiņa

Kurš nav izgulējies agrāk, gul pēc tam.

„Sannāk, sannāk!” aicina ievirzes Cepu, cepu vadītāja Ilze Cekule.

SILIŅISKAS JŪTAS UN PŪTAS

Pirmdienas.

Laika pareģojums: lietus lāses pie loga grabināsies un grabinājās arī. Ar grūtībām atmodinu savu ķermeni, gan bez Lauras Kuškes palīdzības. Ir melna nakts. Pulkstenis rāda astoto rīta stundu.

Brokastis. TV ziņas. Man jāpiesaka pirmdienas tēma – bērnu dienas. Pateicoties Raiņa pantiņam, tieku pieteikumi ātri galā. Ar dziesmu par lācabērnu žūžošanu man palīdz Rokpeļņa Alberts. Esmu aicināts par šī vakara viesi.

Pēc relatīvi gara brīvbrīža eju vakarā uz priekuliešu dejas izrādi *Kazlēni*. Dejojāji ir visāda auguma – bērņēļi, pusaudži un pilnaudzī. Sevišķi stalti dejo meitenes. Viņas ir arī mazliet garākas par saviem partneriem. Par to, kas notiek uz skatuves, mūs informē lentā ierakstīta dziedones balss.

Lirisko noskaņojumu izjauc Vilks ar vilcēniem, sagūstot baru kazlēnu, ko pārstrādāt kotletēs. Kas nu būs,

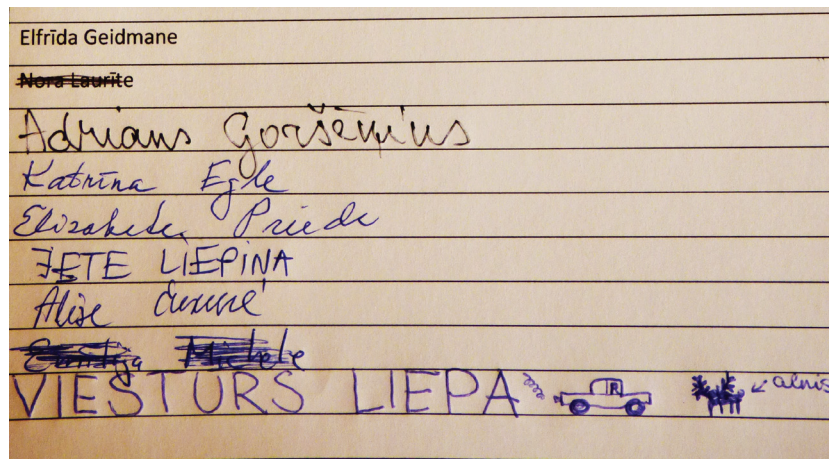
kas nebūs? Kazlēnkāsts? Vai vilks būs paēdis, un kazas dzīvas? Vilka netīrās mahinācijas izjauc bars lācēnu. Šis skats, lai cik labi de-jots, nepārlicināja. Vilks nevarēja būt paēdis, jo uz klanīšanos visi kazlēni bija atkal klāt un izskatījās pavisam priekulīgi.

No kultūras nama prom uz nīkšanas vietu.

Par nakts viesu Siliņa uzstāšanos man nekas labs nav, ko sacīt, un, tā kā neko sliktu negribu teikt, tad pietiks ar šīm rindiņām.

Autobiografiskās atmiņas ATSKATĪTIES, PASMAIDĪT (1930-1945) ir izdevis apgāds Zvaigzne, un tā ir pieietama arī kā e-grāmata. Autors ir dāvinājis 3x3 padomei 50 eksemplārus. Tuvāku informāciju par grāmatas iegādi interesenti, cerams, varēs saņemt informācijas centrā. Pārējās divas daļas REIZ UNRRAS LAIKOS, REIZ IRO DIENĀS (1945-1950) un ZEM DIENVIDU KRUSTA (1950-1992) būs pieejamas kā e-grāmatas. Pēdējā būs lasītājiem pieejama par brīvu.

Uldis

Pierakstoties uz animāciju, Viesturs uzreiz demonstrē savas spējas.

Priekuļu 3x3 avīzes Mājas Grāmata redakcija

atrodas skolas datorklasē 2. stāvā, 214. kabinetā. Zvaniet: 28879068, rakstiet: laura.bitiniece@gmail.com. Rakstītāji Laura Bitiniece, Ilze Kuzmina, Agrita Maniņa, Juris Tomašūns, Uldis Siliņš, maketētāja Velta Mika, fotogrāfes Baiba Krūmiņa, Līga Andersone.